ÜRETİM BİLİNCİ

Yazan: Cengiz Önder - 28 Ağustos 2009

Bilgi, düşüncelerimiz, ideallerimiz; iş ve davranışlarımızla uygun ve uyum içerisinde olmalıdır. Çocukluğumda köyde doğal ortamda, doğayı severek büyüdüm. Daima köyümün ve ülkemizin kalkınmasını her şeyin üstünde tuttum. Ülkemizin kalkınması için halkımızın eğitilmesi, topraklarımızın iyi işlenmesi, tarımsal verimin artırılması, ormanlarımızın korunması, sularımızın, havanın kirletilmemesi, insanlarımızın daha mutlu yaşaması için bilgilerimi, fikirlerimi sözlü ve yazılı olarak her zaman ve her yerde toplumumuzla paylaşmaya çalıştım, ama bu yaptıklarım bana yetmedi. Daha pratik, örnek olabilecek, doğaya ve insanlara yararlı olabilecek ne yapabilirim diye düşündüm… Kısıtlı olanaklarımla bir şeyler yapmaya karar verdim.

Ben emekli, atmış yaşlarında bir insanım. Köyde dört dönüm bir arazim ve küçük bir evim var. Bu sene iki dönümlük tarlamda; Yöre için en uygun olduğunu öğrendiğim otuz adet Şebin ve Bilecik sertifikalı bodur ceviz diktim. Tarlamın etrafını tellerle çevirdim. Elektrik, su tesisi kurdurdum. İçine de küçük bir kulübe yaptırdım. Benim dar gelirli bütçemden yaptığım harcamaları ve çektiğim sıkıntıları gören birçok emekli arkadaşım; "Bu yaştan sonra nene gerek ağaç dikmek, boşa yoruluyorsun, bunları sökerler, emeğine yazık!.." dediler. Ben, TEMA Vakfının üyesi, doğa ve ülke sever bir insanım. Bu menfi sözlere aldırmadım. Çünkü; Ben biliyordum ki; İnsan iyiliğinden, doğruluğundan, yararlı olduğundan emin olduğu işleri çekinmeden, özgür iradesiyle, yılmadan, özveri ile çalışarak yapmalıdır… İyi niyetle, doğrulukla, ölçülü, akıllıca başlanan her işin sonucu da iyi olur.

Fidanları dikeli tahminen beş ay geçti… Fırsat buldukça ailecek küçük tarlamıza gidiyor, onları suluyor, çapalıyor, bakımını yapıyoruz. Boş zamanlarımda ağaçların, çiçeklerin, kuş çığıltılarının arasında kitaplarımı okuyor, kendime göre basit şiir ve denemeler yazıyorum.

Doğayla iç içe olmam beni; bedenen, ruhen dinlendirdiği gibi, okuduğum kitapları daha iyi anlıyor, daha iyi yazılar yazabiliyor ve her yönden kendimi daha mutlu hissediyorum.

Zaten çocukluğumdan beri doğaya karşı büyük bir sevgim, saygım, hayranlığım vardı. Bir ağaç dikmenin dahi insanlık için, doğa için, sağlık, ekonomi… her yönden yararını biliyordum. Fidanları diktikten, filiz vermeye başladıktan sonra; doğa sevgim daha da arttı… Hafif rüzgarda ağacın yapraklarının nazlı nazlı sallanması. Yeni yeşeren yaprakların güneş vurduğunda aldığı güzellik. Ağaçların susadıklarında boyun büküşleri, sulandıktan sonra; gürbüzleşip, sanki bana teşekkür edişleri… Bana bir başka haz ve mutluluk veriyor…

Benim inancıma göre, diktiğim ağaçlar artık benim evlatlarım, güzellik kaynaklarım, sevgililerim, canlarım, dostlarım… Bana böyle bir yazı yazdırdıkları için aslında beni duyan, beni özlediklerine inandığım cevizlerime de teşekkür ediyorum.

Ülke sevgisi sözle değil; bilgili, erdemli, çalışkan, üretken olmakla kanıtlanır. Ne mutlu bana ki, bildiklerimi, düşündüklerimi, basit de olsa üretime yönlendirebiliyorum…

İmkânı olan veya köyde yaşayan her yurttaş, iki dönüm tarlasında ceviz, elma, vişne, nar… gibi meyve yetiştirmiş olsa, kendi ürünlerimizi diğer kaynaklarımızı işleyen sanayi, ticaret, pazarlama ve hizmet sektörümüzü yavaş yavaş geliştirmiş olsak; inanıyorum ki, ülkemizde işsizlik, ayrımcılık, ekonomik kriz olmayacak, birlik beraberlik, dostluk, kardeşlik, bolluk bereket, yeşillik, güzellik ve daha çok mutluluk olacaktır.

Cengiz Önder